Р Е Ш Е Н И Е
№ 3679

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **11681** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Н. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 09.09.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателна колегия, 122 с-в по н.а.х. дело №15322 по описа за 2012г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на процесуалния закон. Касаторът твърди, че не е бил редовно уведомен за датата на съдебното заседание, поради което и не е имал възможност да организира защитата си и да ангажира относими доказателства с които да обори констатациите на административнонаказващия орган за извършено нарушение на чл.104а ЗДвП. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение, както и на потвърденото с него Наказателно постановление (НП) №30405/20.06.2012г.

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), Отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура (СГП) дава заключение за основателност на

касационната жалба и прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №30405/20.06.2012г., издадено от началника на Отдел „Пътна полиция", на А. Н. Г. е наложено административно наказание „глоба" в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл.183, ал.4, т.6 ЗДвП за това, че на 07.06.2012г. около 17.30 часа, в [населено място] по Околовръстен път управлява лек автомобил марка „САААБ" с държавен контролен номер (ДК №) С. от [улица]към [улица]ползва мобилен телефон по време на управление без устройство позволяващо използването му без участие на ръцете, с което е нарушила разпоредбата на чл.104а ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №30405/20.06.2012г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът Г. е извършил вмененото му нарушение на чл.104а ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Неоснователен е доводът на касатора за извършени в хода на съдебното производство съществени нарушения на процесуалните норми, довели до ограничаване на правото му на защита.

Съгласно приложимата норма на чл.180, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) призовките, съобщенията и книжата се връчват срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени. В ал.2 на същата разпоредба изрично е предвидено, че когато лицето отсъства, съобщенията и книжата се връчват на пълнолетен член на семейството му, а ако няма пълнолетен член на семейството - на домоуправителя или портиера, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде.

В настоящия случай, видно от върнатия отрязък на призовката, жалбоподателят А. Г. е бил редовно уведомен за датата на насроченото открито съдебно заседание по реда и при условията на чл.180, ал.2 във вр. с ал.6 НПК, чрез лицето М. Я. – негов съсед, който се е съгласил да получи призовката и се е задължил да му я предаде. За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че на 17.03.2012г. касаторът лично е бил уведомен за образуваното по негова жалба съдебно производство и за датата на насроченото открито съдебно заседание - 22.05.2013г. Макар впоследствие делото да е било пренасрочено за друга дата – 28.06.2013г., задължение на касатора е било да се информира за делата си и да се уведомява за хода производството.

При правилно установените факти първостепенният съд правилно е приложил материалния закон.

В чл.104а ЗДвП е въведена императивна забрана за водачите на моторни превозни средства (МПС) да използват мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Тази забрана е свързана изцяло с безопасността на движението и цели да елиминира предпоставките за извършване на пътно транспортно произшествие, произтичащо от намалено внимание и невъзможност за адекватна реакция при необходимост.

В настоящия случай със събраните писмени и гласни доказателства е установено, че на посочената в АУАН дата и час, по време на управление на МПС А. Г. е използвал мобилен телефон без наличие на устройство, позволяващо свободно движение на ръцете. Следва да се има предвид, че съгласно изричната норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят - посочен в АУАН, са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. Касаторът Г. не е ангажирал, нито посочил доказателства, оборващи тези констатации, поради което и същите правилно са възприети и подведени под съответната правна норма от административнонаказващия орган.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III-ти Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 09.09.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателна колегия, 122 с-в по н.а.х. дело №15322 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.